

[Miljøministeren]

at venstres ordfører burde erkende, da redegørelsen fra 1978, den gule, er en redegørelse, som hans parti, da det var i regering, selv var med til at fremlægge for offentligheden. Med den holdning, som partiet venstre her har til landsbyproblemerne, tyder det på, at venstre i hvert fald dengang ikke mente, at man skulle opfatte disse redegørelser så firkantet, som jeg forstår at venstres ordfører i dag synes man skal opfatte dem.

Jeg ved ikke, om det kan hjælpe, hvis jeg endnu en gang gør opmærksom på, at vi er indstillet på det, der er det reelle indhold i forslaget om motiveret dagsorden, nemlig at respektere de udbredte ønsker om en sikring af landsbyernes og de små bysamfunds fremtidsmuligheder. Men vi kan selvfølgelig ikke acceptere, at vi vender os imod den centralisering, som landsplanredegørelsen af 15. december 1979 er udtryk for, da vi ikke mener, at den er udtryk for en centralisering, lige så lidt som redegørelsen fra 1978 var det. Hvis den er det, er det i hvert fald kun som en vejledning, der ikke har nogen betydning for, hvad regeringen agter at gøre, når den skal godkende regionplanerne. Da vil vi netop afveje disse generelle retningslinjer og de lokale ønsker, som er fremkommet og vil fremkomme fra amterne og kommunerne.

Jeg synes, hr. Svend Erik Hovmand gik meget vidt i overfortolkning, da han fandt ud af, at vi nu fejede hele den lokale medvirken til planlægningen af bordet, som han formulerede det. Det skulle føre til, at man ødelagde tillidsforholdet mellem befolkningen og regeringen eller de centrale myndigheder – og jeg forstod endog mellem borgerne og de lokale myndigheder. Jeg tror igen, det skyldes, at man meget stærkt overfortolker forskellige sætninger. Man læser disse sætninger i landsplanredegørelsen, som om det drejede sig om at fortolke skriftsteder i hellige bøger. Sådan er disse landsplanredegørelser ikke udtænkt. Det er ikke hellige bøger, hvori er indført skriftsteder, som man skal følge slavisk.

Langt mere forståelse synes jeg den konservative ordfører, hr. Niels Andersen, gav udtryk for. Jeg fandt faktisk slet ikke noget i den konservative ordførers indlæg, som jeg kunne være uenig i. Hr. Niels Andersen understregede, at det var væsentligt at afvente færdiggørelsen af landsbykommissionens redegørelse, og at man også skulle afvente de

indsendte regionplaner og lade dem indgå, når man skulle træffe beslutninger om landsbysamfundenes fremtid. Deri er regeringen fuldstændig enig. Vi ønsker at afvente dette. Jeg kan fortælle de ordførere, der har spurgt til tidsfristerne, at jeg for 2 dage siden har haft en samtale med landsbykommissionens formand og stærkt henstillet, at han søgte at medvirke til, at kommissionen fik afsluttet sit arbejde så hurtigt, som det var forsvarligt. Han udelukkede ikke, at det kunne blive i slutningen af 1980, sådan at man altså kunne regne med at få redegørelsen omkring årsskiftet mellem 1980 og 1981. Der var ganske vist en enkelt undersøgelse, som så skulle fremmes i forhold til, hvad der var planlagt, men det håbede han kunne lade sig gøre.

Jeg er fuldstændig enig med fru Margrete Auken i, at der er disse modstridende interesser i denne sag. Det går helt ned, så det spalter den enkelte person, som fru Margrete Auken også rigtigt gjorde opmærksom på, for vi ønsker alle de goder, landsbysamfundene kan give, men vi ønsker altså også en del af den moderne komfort. Det giver denne splittelse både hos de enkelte personer og for samfundene, både de små, de mellemstore og hele det centrale samfund.

Man har hørt utallige beretninger om, hvordan menneskene flytter fra hovedstaden eller andre større byer og finder sig nogle fjernt beliggende huse op ad en smuk sø og en skov, men så efter at have fået børn begynder at interessere sig noget mere for, at de kan blive transporteret til skole, og at de kan få andre serviceydelser. Det betyder, at der opstår en række problemer, og det er disse problemer, vi må søge at finde en fornuftig afvejning af.

Man har selvfølgelig i landsplanredegørelserne gjort opmærksom på en række af de faktiske forhold i den sociologiske og økonomiske udvikling, herunder trafikforholdene, og man har også interesseret sig for energiforholdene og specielt den seneste udvikling med hensyn til energiforsyning. Det er rigtigt, som mange ordførere har gjort opmærksom på, at der er visse tendenser både i trafikudviklingen og i energitudviklingen, som kunne føre til, at vi i en nærmere fremtid godt kunne have flere mindre samfund. Men der er stadig væk en række andre faktorer, der gør, at det kan blive for dyrt at tillade for megen decentralisering. Det rejser i hvert